FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 10 juni 1999 *

1. Europeiska gemenskapernas kommission har genom förevarande talan yrkat att domstolen skall fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen anta eller underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare [1], eller genom att inte tillse att arbetsmarknadens parter har infört nödvändiga bestämmelser genom avtal, och således genom att inte vidta eller underrätta kommissionen om nödvändiga åtgärder för att garantera att de mål som fastställs i direktivet uppfylls. Kommissionen har yrkat att Storhertigdömet Luxemburg skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

2. Enligt artikel 14.1 i direktiv 94/45 skulle medlemsstaterna anta de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 22 september 1996 eller senast den dagen se till att arbetsmarknadens parter införde de nödvändiga bestämmelserna genom ett avtal, varvid medlemsstaterna måste vidta alla nödvändiga åtgärder för att vid alla tillfällen kunna garantera att de mål som fastställs i detta direktiv uppfylls. I enlighet med denna artikel var medlemsstaterna skyldiga att genast underrätta kommissionen om sådana åtgärder.

3. Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande om att Storhertigdömet Luxemburg hade vidtagit åtgärder för att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen, inledde den ett administrativt förfarande i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG).

4. Genom skrivelse av den 16 januari 1997 sände kommissionen en formell underrättelse till den luxemburgska regeringen och uppmanade den att inom två månader inkomma med ett yttrande angående avsaknaden av åtgärder för att införliva direktiv 94/45 med nationell rätt.

5. Genom skrivelse av den 18 februari 1997 översände den luxemburgska regeringen till kommissionen ett utkast till lagförslag om införlivande av direktiv 94/45 och meddelade att detta förslag var

* Originalspråk: franska.

1 — EGT L 254, s. 64; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 160.

föremål för diskussioner mellan arbetsmarknadens parter samt att det borde kunna antas av regeringen i början av mars 1997. Genom skrivelse av den 2 maj 1997 underrättade samma regering kommissionen om att den omgående skulle framlägga förslaget för parlamentet och att 90 procent av företagen redan hade ingått ett frivilligt avtal av samma typ som det avtal som förordas i direktivet.

6. Med beaktande av att några åtgärder inte hade vidtagits för att införliva direktiv 94/45, eller att kommissionen åtminstone inte hade underrättats om några sådana åtgärder, riktade kommissionen genom skrivelse av den 22 april 1998 ett motiverat yttrande till Storhertigdömet Luxemburg, i vilket den konstaterade att denna stat hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter.

7. Eftersom kommissionen inte erhöll någon underrättelse om utvecklingen av förslaget till införlivande av direktiv 94/45, beslutade den att väcka förevarande talan.

8. Den luxemburgska regeringen har i sin svarsinlaga inte bestritt att direktiv 94/45 inte har införlivats inom den föreskrivna fristen. Den har gjort gällande att ett förslag till lag om införlivande av direktivet med nationell rätt har antagits, att detta förslag har remitterats till yrkesorganisationer och till Conseil d'État för yttrande och att det skall bli föremål för omröstning i deputeradekammaren före utgången av första halvåret detta år. Den luxemburgska regeringen har tillagt att nästan alla företag i Luxemburg som berörs av direktivet i fråga har ingått frivilliga avtal, vilket innebär att arbetsmarknadens parter har infört de nödvändiga bestämmelserna genom avtal. Den anser följaktligen att kommissionens talan inte längre är befogad, förutom som en bekräftelse på att Storhertigdömet Luxemburg har införlivat direktivet för sent.

9. Den luxemburgska regeringen har följaktligen inte bestritt att direktivet i fråga inte har införlivats inom den föreskrivna fristen. Direktivet har fortfarande inte införlivats, eftersom några lagar eller andra författningar inte har antagits för att slutgiltigt införliva direktiv 94/45 med nationell rätt. Det kan även påpekas att, i enlighet med vad den luxemburgska regeringen har medgett, inte alla företag som berörs av direktiv 94/45 omfattas av de avtal som har ingåtts för att införa de bestämmelser som är nödvändiga för att införliva direktivet. Vidare har det inte, i likhet med vad kommissionen har påpekat, bevisats att dessa avtal är av sådan tvingande beskaffenhet som krävs för att garantera detta införande. Kommissionens talan om underlåtenhet att uppfylla skyldigheterna enligt direktiv 94/45 skall således bifallas.

10. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

Förslag till avgörande

11. Jag föreslår följaktligen att domstolen skall förklara följande:

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14.1 i rådets direktiv 94/45 av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare genom att inte inom den föreskrivna fristen anta och underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller genom att inte bevisa att den förvissat sig om att arbetsmarknadens parter inom samma frist har infört nödvändiga bestämmelser genom avtal, och således genom att inte vidta och underrätta kommissionen om nödvändiga åtgärder för att garantera att de mål som fastställs i direktivet uppfylls.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.